

Αναλυτική Τεκμηρίωση

• Λέμε όχι για λόγους βιώσιμης ανάπτυξης

Το 2021 ακυρώθηκε η αξιοπιστία της Πολιτείας, όταν με νόμο καταργήθηκαν οι Περιβαλλοντικοί Όροι για την αποκατάσταση των Ορυχείων Πτολεμαΐδας και Αμυνταίου. Μαζί ακυρώθηκαν οι προσδοκίες μιας ολόκληρης κοινωνίας να δει 188.000 στρ σεληνιακού τοπίου να μετατρέπονται σε παράδεισο. Λίμνες, δάση, ζώνες αναψυχής, και εύφορα χωράφια, αποφασίσθηκε να δοθούν για Φωτοβολταϊκά και ένα τεράστιο Σκουπιδότοπο. **Η Μετάβαση στη Δυτική Μακεδονία δεν γίνεται πλέον με όρους βιώσιμης ανάπτυξης, αλλά με όρους κερδοσκοπίας του ολιγοπωλίου των ΑΠΕ και τώρα της καύσης.**

Στην καύση θα οδηγείται περίπου το 80% των υπολειπόμενων σύμμεικτων αποβλήτων, όπως καταγγέλλει το Δίκτυο ΦΟΣΔΑ³, μετατρέποντας την καύση σε καθολική λύση. Αυτό αποδυναμώνει την διαλογή και την ανακύκλωση, που πρέπει να προηγούνται, με βάση την ευρωπαϊκή περιβαλλοντική πολιτική, για να μειώνονται δραστικά οι ποσότητες προς καύση. **Είναι προφανές, ότι οι κίνδυνοι για τη Δημόσια Υγεία και το Περιβάλλον αυξάνονται επικίνδυνα, ακυρώνοντας κάθε έννοια βιώσιμης ανάπτυξης.**

Η παθογένεια του Κράτους και της Δημόσιας Διοίκησης, να ασκήσουν αποτελεσματικό έλεγχο, για την τήρηση των ορίων ρύπανσης, των Περιβαλλοντικών Όρων και των Νόμων, στη ΔΕΗ, στα ιδιωτικά ορυχεία και στους επενδυτές ΑΠΕ, **έχουν κάνει τους Δυτικομακεδόνες να αμφισβητούν κάθε υπόσχεση για τήρηση των αρχών της Βιώσιμης Ανάπτυξης**, ειδικά για τέτοιες ρυπογόνες επενδύσεις. Τα παραδείγματα πολλά, μιλούν από μόνα τους: από την Αχλάδα έως την Ακρινή και τη Δεσκάτη, από τις ΑΠΕ σε περιοχές Natura, σε Δάση και ευαίσθητα οικοσυστήματα, έως τις αντλησιοταμιεύσεις στις λίμνες και τα ποτάμια, από το Καϊμακτσαλάν και το Βέρμιο έως την Καστανιά τις μπαταρίες και τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις, κόντρα στις αποφάσεις Δημοτικών και τοπικών Συμβουλίων.

Στην ΕΕ που ανήκουμε, η καύση απορριμμάτων δεν συνάδει με την βιώσιμη ανάπτυξη και δεν επιδοτείται. Είναι μια διαδικασία έντασης ο και αντιστρατεύεται τον στόχο της ουδετερότητας άνθρακα έως το 2050¹. Τα Ευρωπαϊκά Ταμεία στηρίζουν δράσεις για ανθεκτικές και βιώσιμες οικονομίες για πράσινη και ψηφιακή μετάβαση. Το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ταμείο Συνοχής, υποστηρίζουν επενδύσεις ανακύκλωσης και **δεν χρηματοδοτούν επενδύσεις καύσης. Το Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης, ορίζει ότι η αποτέφρωση αποβλήτων εξαιρείται από την οικονομική στήριξη, καθώς «ανήκει στο κατώτερο μέρος της ιεραρχίας της κυκλικής οικονομίας των αποβλήτων».** Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ), εφαρμόζοντας τον στόχο της «μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης στο περιβάλλον και το κλίμα» **εξαιρεί την καύση αποβλήτων από την οικονομική της υποστήριξη.**

Η καύση απορριμμάτων και **λόγω κόστους είναι μη αποδεκτή με όρους βιώσιμης ανάπτυξης.** Το αποτύπωμα άνθρακα της καύσης και οι πρόσθετοι φόροι που αυτό

συνεπάγεται, μετακυλίνεται στην Αυτοδιοίκηση και τελικά στους πολίτες. Στο μοντέλο που φαίνεται να προωθεί το Υπουργείο προστίθεται στο κόστος και η πλουσιοπάροχη αμοιβή του ιδιώτη από τρεις πηγές: το Κράτος (για να ενισχύσει το επενδυτικό κόστος), τους Δήμους (για να δίνουν τα σκουπίδια τους προς καύση) και τους πολίτες (για την ενέργεια που θα τους πουλάνε)

Η καύση των απορριμμάτων έχει σοβαρές ενστάσεις από επιστήμονες υψηλού κύρους, λόγω των επιπτώσεων στο Περιβάλλον και τη Δημόσια Υγεία.

Η μεταφορά απορριμμάτων από τον τόπο παραγωγής τους σε άλλη περιοχή παραβιάζει τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς της «αρχής της εγγύτητας» και της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει». Σύμφωνα με το Κοινοτικό Δίκαιο (Οδηγία 2008/98/ΕΚ άρθρ. 16) η διαχείριση απορριμμάτων πρέπει να γίνεται πλησιέστερα στον χώρο παραγωγής τους και το κόστος οφείλουν να επωμίζονται οι παραγωγοί απορριμμάτων.

Η μεταφορά απορριμμάτων με φορτηγά αυξάνει το ανθρακικό αποτύπωμα και την κατανάλωση καυσίμων. Αυξάνει τις εκπομπές CO₂, NO_x, προκαλεί θόρυβο, σκόνη και κυκλοφοριακή πίεση. Στοιχεία που δεν συνάδουν με τους στόχους της βιώσιμης ανάπτυξης

Τα παραδείγματα καύσης στην Ευρώπη δεν είναι θετικά. Σχεδόν 500 δήμοι σε όλη την Ευρώπη απορρίπτουν την καύση και εργάζονται για την πιστοποίηση τους ως Πόλεις Μηδενικών Αποβλήτων (Zero Waste Europe). Το Μιλάνο, ανακτά το 87% όλων των απορριμμάτων, η Δανία παροπλίζει το 30% των αποτεφρωτήρων της, η Σουηδία καίει τα μισά απόβλητά της τα τελευταία 20 χρόνια και ως αποτέλεσμα, τα ποσοστά ανακύκλωσης έχουν παραμείνει στάσιμα καθώς οι πόλεις που υιοθετούν την καύση δεσμεύονται από συμβόλαια και πρέπει να παράγουν πολλά απόβλητα για να λειτουργεί ο αποτεφρωτήρας. Στο Παρίσι υπήρξαν έντονες κοινωνικές αντιδράσεις. **Υποχρεώθηκαν στη χρήση ποτάμιων μεταφορών για να μειώσουν φορτηγά/θόρυβο/οσμές—βασικό σε πυκνοκατοικημένη περιοχή.** Στη δημόσια διαβούλευση υποβλήθηκαν χιλιάδες αρνητικές γνώμες και νομικές προσφυγές. Δειγματοληψίες από οργανώσεις πολιτών ανέφεραν **αυξημένες διοξίνες σε δείγματα βρύων/εδάφους κοντά στη μονάδα καύσης.**

Στην χώρα μας το παράδειγμα του Βόλου είναι αρνητικό. Οι κάτοικοι διαμαρτύρονται για τη μυρωδιά, την επιβάρυνση της ατμόσφαιρας και τις επιπτώσεις στην υγεία τους

• Λέμε ΟΧΙ για λόγους Κοινωνικής δικαιοσύνης

Τις υγειονομικές και περιβαλλοντικές συνέπειες της καύσης απορριμμάτων, επιλέχθηκε να τις επωμιστεί για άλλη μία φορά η Δυτική Μακεδονία. Έτσι, **το 2,5% του πληθυσμού της χώρας (Δυτική Μακεδονία) καλείται να κάψει στο εγκαταλελειμμένο πεδίο των ορυχείων, να εισπνεύσει και να διαχειριστεί, φορτίο αποβλήτων που αντιστοιχεί στο 40% του πληθυσμού της Αττικής.**

Η Πτολεμαΐδα και η Κοζάνη, η Δυτική Μακεδονία, συγκεντρώνουν επί μισό αιώνα τώρα ρύπανση από την καύση του λιγνίτη.

Με την Μετάβαση σηκώνουν το περιβαλλοντικό φορτίο του 25% των ΑΠΕ της Χώρας

Τώρα μεθοδεύεται να καούν εδώ τα αστικά απόβλητα της μισής Ελλάδας, ενώ η Περιφέρεια έχει βρει πρότυπη λύση για τα δικά της.

Η ανισοκατανομή του περιβαλλοντικού κόστους, σύμφωνα με την επιστημονική κοινότητα σημαίνει **παραβίαση της περιβαλλοντικής και κοινωνικής δικαιοσύνης**.

- **Λέμε ΟΧΙ για λόγους Νομιμότητας**

1. Με την καύση απορριμμάτων, επέρχεται ανατροπή της εθνικής πολιτικής για τα απόβλητα, με ευθεία καταστρατήγηση των διατάξεων του Ν.4819/2021, «Ολοκληρωμένο πλαίσιο για τη διαχείριση των αποβλήτων – Ενσωμάτωση των Οδηγιών 2018/851 και 2018/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2018 για την τροποποίηση της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ περί αποβλήτων και της Οδηγίας 94/62/ΕΚ περί συσκευασιών και απορριμμάτων συσκευασιών, πλαίσιο οργάνωσης του Ελληνικού Οργανισμού Ανακύκλωσης, διατάξεις για τα πλαστικά προϊόντα και την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, χωροταξικές – πολεοδομικές, ενεργειακές και συναφείς επείγουσες ρυθμίσεις.»

2. Η κατάργηση του άρθρου 30 στο Νομοσχέδιο (Νόμος 5151/4.11.2024) για τη διαχείριση αποβλήτων, αφαίρεσε το νομοθετικό πλαίσιο για την καύση που το Υπουργείο προσπάθησε να εισάγει και αποτρέψαμε μέσω της διαβούλευσης, όπου μαζί με άλλους φορείς εκφράσαμε την αρνητική μας γνώμη. Το υπουργείο προχωρά σήμερα χωρίς νόμο, αξιοποιώντας την τροποποίηση του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Απορριμμάτων (ΕΣΔΑ) του 2022². Όμως η τροποποίηση ΕΣΔΑ, ως Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, αντί να είναι εκτελεστική πράξη των ισχυόντων νόμων, έρχεται σε αντίθεσή με αυτούς και τους ανατρέπει³. Ως εκ τούτου δεν μπορεί:

☐ να καταργεί το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο που κατοχυρώνει την αποκλειστική αρμοδιότητα της Αυτοδιοίκησης στη Διαχείριση Απορριμμάτων και δεν επιτρέπει την λήψη αποφάσεων ερήμην της^{4,5}

☐ να επιτρέπει τη διαχείριση των Απορριμμάτων απευθείας μέσω ιδιωτικών Μονάδων Επεξεργασίας Απορριμμάτων⁵

☐ να επιτρέπει την ενεργειακή αξιοποίηση του σύμμεικτου αποβλήτου σε μονάδες ενεργειακής αξιοποίησης (80%των αστικών απορριμμάτων)³

3. Η Μονάδα καύσης χωροθετείται εντός της Ζώνης Απολιγνιτοποίησης, η οποία όμως διέπεται από το εγκεκριμένο από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Εδαφικό Σχέδιο Δίκαιης Μετάβασης (ΕΣΔΙΜ), καθώς και από Πρόγραμμα Δίκαιης Αναπτυξιακής Μετάβασης (ΠΔΑΜ) 2021-2027. Πουθενά στα εγκεκριμένα επίσημα κείμενα, δεν υπάρχει αναφορά σε έργα καύσης απορριμμάτων. Η αναφορά σε κατασκευή μονάδων υπολειμματικής βιομάζας (υπολείμματα από δάση και αγροτικά κατάλοιπα) για παραγωγή

ενέργειας και τηλεθέρμανση, δεν έχει καμία σχέση με την καύση. Οι μονάδες καύσης απορριμμάτων δεν αποτελούν υπολειμματική βιομάζα.

4. Η καύση δεν είναι συμβατή με την κυκλική οικονομία που αποτελεί Ευρωπαϊκή δέσμευση για τη Μετάβαση στην καθαρή ενέργεια
5. Η Μονάδα καύσης στην αυλή της Πτολεμαΐδας Ν, αφορά σε αλλαγή των χρήσεων γης με βάση τους εγκεκριμένους Π.Ο και για το θέμα εκκρεμούν προσφυγές στο ΣτΕ. Στο νόμιμο ψηφισμένο Περιφερειακό Χωροταξικό του 2003, ρητά αναφερόταν «... Στα εξοφλημένα πεδία των ορυχείων της ΔΕΗ η αποκατάσταση των εδαφών είναι υποχρέωση της ΔΕΗ. Θα γίνει μετά από εκπόνηση ειδικών μελετών τα δε αποκαθιστάμενα εδάφη θα αξιοποιηθούν για το καλό της Περιοχής και του κοινωνικού συνόλου»
6. Για το νέο Χωροταξικό, που εισάγει την έννοια της ενεργειακής αξιοποίησης Απορριμμάτων, εκκρεμεί αίτηση Ακυρώσεως του καθώς η ψήφιση του, ανατρέπει κάθε έννοια πράσινης ανάπτυξης και έχει αρνητικές περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Στη διαβούλευση που βάση νομοθεσίας επιβάλλεται να γίνει, οι χρήσεις γης θα αποφασιστούν με γνώμονα τα συμφέροντα της περιοχής και σε αυτά δεν υπάρχει η καύση απορριμμάτων
7. Η επίκληση της Ευρωπαϊκής Οδηγίας (Ευρωπαϊκή Οδηγία 2018/850) για μείωση του υπολείμματος κάτω του 10% μέχρι το 2030, δεν ευσταθεί. Η Οδηγία προβλέπει χρόνο έως το 2035 και η Δυτική Μακεδονία είναι ήδη πολύ κοντά σε αυτόν τον στόχο. Η επίκληση της Οδηγίας επιδιώκει να εμφανίσει ως αναπόφευκτη τόσο την εμπλοκή των ιδιωτών στον τομέα της διαχείρισης των αποβλήτων, όσο και την καύση των αστικών αποβλήτων, ως αναγκαία μέθοδο επεξεργασίας τους.⁶

• Λέμε ΟΧΙ για λόγους Δημοκρατικών Αρχών και ηθικής τάξης

Η «φεουδαρχική» λειτουργία του κου Στάση, με την ανακοίνωση της καύσης Απορριμμάτων και η «χωροθέτηση της» στην «αυλή λιγνίτη» της μονάδας ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑ 5, καταπατά εκτός από το Νόμο και τις δημοκρατικές διαδικασίες που προβλέπουν την αποκλειστική αρμοδιότητα της Αυτοδιοίκησης και τη συμμετοχή τις κοινωνίας, μέσω των Δημοτικών Συμβουλίων και του Περιφερειακού Συμβουλίου.

Η εκχώρηση της Διαχείρισης απορριμμάτων «από το παράθυρο» σε ιδιώτες, εξυπηρετεί συμφέροντα και δεν συνάδουν με τη δημοκρατική λειτουργία των θεσμών.

Η διατυπωμένη απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου, που είναι σε ισχύ καθώς δεν υπάρχει κάποια άλλη που να την αλλάζει, ρητά αναφέρει ότι αποδεχόμαστε τη διαχείριση ΜΟΝΟ των Απορριμμάτων της Δυτικής Μακεδονίας με τη διάθεση τους σε ΧΥΤΥ και όχι τη καύση.

Το ΠΕΣΔΑ (Περιφερειακό Σχέδιο Διαχείρισης Απορριμμάτων), δεν προβλέπει καύση απορριμμάτων.

Η Επιτροπή Περιβάλλοντος απέρριψε την Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) του Ειδικού Πολεοδομικού Σχεδίου (Ε.Π.Σ.) Ζώνης Απολιγνιτοποίησης (Ζ.ΑΠ.) Πτολεμαΐδας **επειδή μεταξύ άλλων προέβλεπε και την καύση Απορριμμάτων.**

Η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Υποδομών, γνωμοδότησε αρνητικά για το ΕΠΣ της Ζώνης Απολιγνιτοποίησης (Ζ.ΑΠ.) Πτολεμαΐδας, **επειδή μεταξύ άλλων προέβλεπε και την καύση Απορριμμάτων**, γνωμοδότησε ως εξής: «.. Δεν είναι δυνατό μια τέτοια δράση να προβλέπεται από το ΕΠΣ που συντάσσει η ΔΕΗ Α.Ε., χωρίς διαβούλευση, και όταν δεν προβλέπεται στον ανώτερο σχεδιασμό που είναι το χωροταξικό πλαίσιο της Δυτικής Μακεδονίας».)

Συμπερασματικά:

Η καύση απορριμμάτων δεν αποτελεί ορθή περιβαλλοντική πρακτική στην Ευρώπη γι αυτό και δεν χρηματοδοτείται.

Η καύση στην Δυτική Μακεδονία δεν έχει ληφθεί με νόμιμες διαδικασίες, δεν είναι κοινωνικά δίκαιη, παραβιάζει την αρχή της ισοκατανομής του περιβαλλοντικού βάρους και δεν συνάδει με την βιώσιμη ανάπτυξη της Περιφέρειας.

Εμείς πιστεύουμε στην υιοθέτηση προγραμμάτων που μειώνουν (πρόληψη παραγωγής απορριμμάτων) και ανακυκλώνουν τα απόβλητα. Αυτή τη πρακτική ακολουθεί, με απόλυτη επιτυχία, από τη σύσταση της η ΔΙΑΔΥΜΑ και την έχει κάνει πρότυπο διαχείρισης στην Ευρώπη και τη Χώρα.

Αλλαγή πολιτικής δεν έχει αποφασισθεί και η διατύπωση αντίθετης γνώμης από τον Γενικό της Διευθυντή είναι θεσμικό απόπημα.

Η ΔΙΑΔΥΜΑ και η Δυτική Μακεδονία μπορούν να είναι σύμβουλοι καλής Διαχείρισης Απορριμμάτων αλλά ΟΧΙ αποδέκτες των απορριμμάτων της Χώρας

Στην μοναδική Περιφέρεια της Χώρας που εφάρμοσε πρώτη το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στην Διαχείριση των Απορριμμάτων της με **περιβαλλοντικά πρότυπο τρόπο**, αξιοποιώντας κοινοτικά κονδύλια και με αποδεκτό κόστος για τους πολίτες, δεν μπορούν αποφασίζουν να φορτώσουν την καύση απορριμμάτων, άλλων Περιφερειών, με περιβαλλοντικά μη αποδεκτή μέθοδο διαχείρισης.

Τα κέρδη των ιδιωτικών ολιγοπωλίων δεν μπορούν να υπερτερούν, της βιωσιμότητας, της νομιμότητας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και των δημοκρατικών αρχών μιας κοινωνίας.

Δυστυχώς οι αποφάσεις είναι ειλημμένες και θα ανατραπούν μόνο με ΙΣΧΥΡΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ.

Οι Βουλευτές, η Αυτοδιοίκηση Α και Β βαθμού και το πολιτικό προσωπικό της Περιφέρειας συνολικά, καλούνται σήμερα να απαντήσουν αρνητικά και να μην

επιτρέψουν έναν άνωθεν σχεδιασμό που θα επηρεάσει καταστροφικά και χωρίς γυρισμό το μέλλον της Περιφέρειας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. **Η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από την αποτέφρωση αποβλήτων έχει σημαντικά υψηλότερες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται με συμβατικά μέσα, όπως το ορυκτό αέριο (340g CO₂eq ανά kWh)5 - επομένως, σαφώς δεν αποτελεί μια φιλική προς το κλίμα εναλλακτική λύση**

policy brief της **Zero Waste Europe** The impact of Waste-to-Energy incineration on climate (Σεπ. 2019). Σύμφωνα με τη **Zero Waste Europe**, η ένταση άνθρακα της ηλεκτρικής ενέργειας από αποτέφρωση φτάνει στα **~580 g CO₂eq/kWh** και υπερβαίνει ακόμη περισσότερο την ηλεκτρική ενέργεια από συμβατικά καύσιμα όπως το ορυκτό αέριο (**340 g CO₂eq/kWh**).»

Μελέτες LCA (life cycle assessment /LCA) αναφέρουν για αποτέφρωση εύρος **664–951 g CO₂e/kWh**, επιβεβαιώνοντας ότι είναι υψηλότερο από τυπικές τιμές για φυσικό αέριο.»

2. **Τροποποίηση ΕΣΔΑ 2020 – 2030 παρ.8 «...Μεταβατικά, έως την ολοκλήρωση του συνόλου του δικτύου των ΜΕΑ/ΜΑΑ σε μια Περιφέρεια που προβλέπονται στο οικείο ΠΕΣΔΑ, σε μονάδες ενεργειακής αξιοποίησης εντός ή εκτός της Περιφέρειας είναι επιτρεπτή η θερμική επεξεργασία και υπολειμματικών σύμμεικτων ΑΣΑ»).**
3. **πηγή Τεκμηρίωση στο κείμενο «Θέσεις του Δικτύου των ΦΟΔΣΑ επί της τροποποίησης του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Αποβλήτων – ΕΣΔΑ 19 Οκτωβρίου 2022 από diktiofodsa)»**
4. **Σύμφωνα με το άρθρο 102 του Συντάγματος: «1. Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. Υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης συντρέχει τεκμήριο αρμοδιότητας για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Νόμος καθορίζει το εύρος και τις κατηγορίες των τοπικών υποθέσεων.... Με νόμο μπορεί να ανατίθεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η άσκηση αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του Κράτους.**
Σύμφωνα με το άρθρο 75 του ν. 3463/2006: «Οι αρμοδιότητες των Δήμων και Κοινοτήτων αφορούν, κυρίως, τους τομείς: β) Περιβάλλοντος, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως: ... η αποκομιδή και διαχείριση των αποβλήτων,»
Σύμφωνα με το άρθρο 225 του ν. 4555/2018: «1. Οι δήμοι των περιφερειών της ηπειρωτικής χώρας, πλην της περιφέρειας Αττικής, συνιστούν Φορείς Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΦΟΔΣΑ) Σύμφωνα με το άρθρο 227 «1. Οι ΦΟΔΣΑ είναι αποκλειστικά αρμόδιοι για: Την υλοποίηση μέτρων και έργων που προωθούν την ιεράρχηση των δράσεων και των εργασιών διαχείρισης σύμφωνα με το άρθρο 29 του ν. 4042/2012 (Α΄24) και σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο οικείο ΠΕΣΔΑ. (πηγή Θέσεις του Δικτύου των ΦΟΔΣΑ επί της τροποποίησης του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Αποβλήτων – ΕΣΔΑ 19 Οκτωβρίου 2022 από diktiofodsa)
5. **Τροποποίηση ΕΣΔΑ 2020 – 2030 παρ 8 Γ) «...Η υλοποίηση της δυνατότητας διαπεριφερειακής συνεργασίας εναπόκειται στα οικεία ΠΕΣΔΑ ή/και στους οικείους ΦΟΔΣΑ, όμως μπορεί αυτό να γίνει και με πρωτοβουλία του ΥΠΕΝ, εφόσον κριθεί απαραίτητο. Οι αποφάσεις του ΥΠΕΝ στην περίπτωση αυτή θα κασιχύνουν έναντι**

όλων των υπολοίπων... για τα ανωτέρω, όμως ακόμη και στην περίπτωση αυτή οι τελικές αποφάσεις θα ληφθούν από το ΥΠΕΝ. Επίσης είναι επιτρεπτή η δημιουργία μονάδων ενεργειακής αξιοποίησης με επιχειρηματική πρωτοβουλία.»

6. (Οδηγία 2018/850 «5. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν τη μείωση, έως το 2035, της ποσότητας των αστικών αποβλήτων που καταλήγουν σε χώρους υγειονομικής ταφής στο 10 % ή λιγότερο της συνολικής ποσότητας των αστικών αποβλήτων που παράγονται (κατά βάρος). ..
6. Ένα κράτος μέλος δύναται να αναβάλει την προθεσμία για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 5 για έως και πέντε έτη, με την προϋπόθεση ότι το εν λόγω κράτος μέλος:
- α) διέθεσε με υγειονομική ταφή περισσότερο από το 60 % των αστικών αποβλήτων του που δημιουργήθηκαν το 2013, σύμφωνα με τις απαντήσεις στο κοινό ερωτηματολόγιο του ΟΟΣΑ και της Eurostat...»